

องค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย

พุทธศักราช ๒๕๕๙

[illegible]

องค์การบริหารสวนตำบลยางราก

อำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยางราก
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยางรากว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือขยะมูลฝอย นอกจากในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางรากจัดไว้ให้ กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่ทางสาธารณะและสถานที่เอกชน กำหนดวิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ ตลอดจนกำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๕ ประกอบมาตรา ๖๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติตำบล
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติตำบลว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางราก อำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลยางรากโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยางราก และโดยความเห็นชอบของนายอำเภอโคกเจริญ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลยางรากแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดา ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ข้อระเบียบ คำสั่งอื่นที่ได้บัญญัติไว้ก่อนแล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และความหมายรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า วัสดุพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนนตลอดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าขายใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสี้ยว ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นๆด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งเป็นคราว หรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางราก ข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางรากหรือผู้ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางรากแต่งตั้งหรือมอบหมาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางราก เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางรากแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร องค์การบริหารส่วนตำบลยางราก อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนก็ได้ ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะเป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ เว้นแต่ ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลยางรากจัดไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะเว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นร่วออกมาข้างนอก

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรับรถขน เรือขน สถานที่ เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรองรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่ เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ถ่าย เท คู้ย เชื้อ หรือชุดมูลฝอยในถังรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่พักมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้น ๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ

ข้อ ๑๒ ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต้องเป็นภาชนะมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม และไม่มีการเหม็นร่วออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิดชิด กันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคารหรือสถานที่นั้น ไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควั่น กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะหรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วันหรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่น้อยกว่า ๓ แห่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของหรือครอบครองอยู่ โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่หรือบริเวณใด ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามข้อ ๑๕ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผา ฝังหรือโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ สม. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลวางกำหนด

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บขยะ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลวางกำหนด

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอใบอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วและเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบ สม. ๒

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๒ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการและความรับผิดชอบในกรณีผิดสัญญา โดยส่งสำเนาสัญญาและใบเสร็จรับเงินให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด ๓๐ วัน ก่อนวันที่เริ่มการให้บริการ

ทั้งนี้อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่เกินกำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการขั้นสุดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกการให้บริการแก่ผู้บริการรายใด จะต้องทำเป็นหนังสือแจ้งพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด ๓๐ วัน ก่อนวันที่ได้เริ่มการให้บริการตามสัญญาใหม่

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๒๒

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับลักษณะความปลอดภัยและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลวางกำหนด

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม.๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาตหากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๒๖ ใบอนุญาตให้มีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

ข้อ ๒๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔

ข้อ ๒๘ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๐ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สท. ๒ โดยประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วยและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๒ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สม. ๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สม. ๓

(๔) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สม. ๕

ข้อ ๓๓ กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน

กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่ ๒ ครั้งขึ้นไปและมีเหตุจะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติในข้อ ๑๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ บรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติในข้อ ๒๙ หรือข้อ ๓๑ มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นต้องความในข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ แห่งข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๙ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลยางราก มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

๑ ต.ค.

พ.ศ. ๒๕๕๘

(ลงชื่อ)

(นายโกศล ปิ่นหิรัญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

อนุมัติ/เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

นายอำเภอโคกเจริญ

๑๑ ก.ย. ๒๕๕๘

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายข้อบัญญัติ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางราก

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย มาตรา ๒๐ (๔)	
	- ค่าเก็บและขนออกจากระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ	๒๕๐
	ลูกบาศก์เมตรแรกหรือไม่ถึงลูกบาศก์เมตรแรกลูกบาศก์เมตรละ	
	- ลูกบาศก์เมตรต่อไปลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
๒	- เศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตรหรือเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับหนึ่งลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
	๒.๑ ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ	๒๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ	๓๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ	๔๐
	- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ	๕๐
	- วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ	๖๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ	๗๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร เดือนละ	๘๐
	- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร เดือนละ	๑๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ	๑๒๐
	๒.๒ ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป	
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๘๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๘๐๐

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๓	๒.๓ ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวหนึ่ง ๆ	
	- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๑๕๐
	- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
	๒.๔ ค่าเก็บขยะมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาดโรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีขยะมูลฝอยมาก	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๘๐๐
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๘๐๐
	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการรับขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	
	๓.๑ รับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย ฉบับละ	๔,๐๐๐
	๓.๒ รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย ฉบับละ	๔,๐๐๐
	๓.๓ ให้บริการสุขาชั่วคราว ฉบับละ	๑,๐๐๐
	๓.๔ ให้บริการตั้งห้องสุขาภิบาลชั่วคราว ฉบับละ	๑,๐๐๐